

geren en vareprøve med henblik på at demonstrere visse egenskaber ved varen, bør sælgeren således gøre forbrugeren opmærksom herpå, hvis salgsgenstanden afviger fra den fremviste prøve.

Bestemmelsen regulerer alene de situationer, hvor sælgeren har forevist en vareprøve eller lignende. Bestemmelsen omfatter således ikke den situation, hvor forbrugeren hos en anden forhandler har fået forevist en prøve, eller hvor forbrugeren selv medbringer en vare med henblik på at købe en tilsvarende. I sidstnævnte tilfælde kan det imidlertid være en del af parternes aftale, at salgsgenstanden skal stemme overens med den medbragte vare. I så fald vil situationen skulle vurderes efter den foreslåede § 75 a, stk. 1, 1. led, om varens overensstemmelse med aftalen.

De foreslåede bestemmelser tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, stk. 1-2 og 5.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og til betænkningen side 173-183.

Til nr. 6

Forslaget om, at overskriften til den gældende § 76 skal udgå, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 7

Til § 76

Til stk. 1

Bestemmelsens *nr. 1* svarer til den gældende § 76, stk. 1, nr. 1, med den ændring, at sælger har bevisbyrden for, at urigtige eller vildledende oplysninger ikke kan antages at have haft betydning for forbrugers bedømmelse af salgsgenstanden.

Forbrugers bevisbyrde vedrørende de pågældende oplysningers betydning er efter den gældende regel forholdsvis lempelig, idet bevisbyrden anses for løftet, hvis oplysningerne i almindelighed er egnede til at påvirke efterspørgslen af varer af den pågældende art, og der ikke foreligger omstændigheder, der viser, at forbrugeren har været ubekendt med oplysningerne eller ikke har lagt vægt herpå. Den foreslåede ændring af bevisbyrdereglen medfører således næppe nogen væsentlig ændring af retstilstanden i praksis.

Bestemmelsens *nr. 4, 1. led*, svarer til den gældende § 76, stk. 1, nr. 4. *2. led* af bestemmelsen er derimod nyt og indeholder en henvisning til den foreslåede nye § 75 a, således at en vare anses for mangelfuld, hvis et eller flere af elementerne i § 75 a ikke er opfyldt, og dette ikke følger af parternes aftale.

Tilsidesættelse af kravene i den foreslåede § 75 a udløser mangelsbeføjelser for forbrugeren, jf. be-

mærkningerne nedenfor til den foreslåede § 78 (lovforslagets § 1, nr. 9).

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til gældende ret, jf. lovens § 76, stk. 2.

Til stk. 3

Bestemmelsen vedrører forbrugers mulighed for at påberåbe sig mangler i visse bestillingskøb.

Har forbrugeren selv fremskaffet det materiale, der skal anvendes til fremstillingen af varen, bærer forbrugeren som hovedregel risikoen for sit eget materialevalg. Forbrugeren vil herefter som udgangspunkt ikke kunne gøre gældende over for sælgeren, at varen er mangelfuld, hvis dette beror på forhold ved det materiale, som forbrugeren selv har fremskaffet.

Forbrugers risiko for materialevalget er dog ikke ubegrænset. Efter forslaget modificeres reglen herom af en vejledningspligt for sælger. Sælgeren er således forpligtet til at vejlede forbrugeren om valg af materialer og efter omstændighederne fraråde forbrugeren at anvende det pågældende materiale, hvis sælgeren som fagkyndig indser eller bør indse, at materialet er mangelfuldt eller uhensigtsmæssigt at anvende.

Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Om problemstillingen vedrørende beskadigelse af forbrugers materialer, mens disse er i sælgers besiddelse, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 (den foreslåede § 2, stk. 1).

De foreslåede bestemmelser tilsigter at gennemføre direktivets artikel 2, stk. 3-4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2. og betænkningen side 183-185.

Til § 77

Bestemmelsen vedrører retsvirkningen af generelle forbehold med hensyn til varens egenskaber.

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at generelle forbehold ikke længere kan tillægges retsvirkning, jf. det nye *stk. 1*. Efter denne regel kan bestemmelser i aftalen om, at køber ikke kan påberåbe sig mangler ved salgsgenstanden og andre almindelige forbehold, således ikke gøres gældende over for køberen.

Sælgers generelle forbehold formuleres i praksis ofte på den måde, at genstanden sælges som den er og forefindes. Dette udtryk er derfor direkte nævnt i *stk. 1*. Herudover kan genstanden f.eks. være solgt »som besigtiget«, »som beset«, »uden ansvar« og med tilsvarende generelle forbehold. Bestemmelsen om-